

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	
AVD./SEK.: TBS	S.BEH.: KB
- 3 JUNI 2005	
S.NR.: 05.696 - 6	
ARKIVKODE: 602.0	AVSKREVET:

Det kgl. Samferdselsdepartement
Postboks 8010 Dep.
0030 Oslo

Vår dato:
2005-05-31

Vår ref.:
AF/MKS/378/05

Deres dato:

Deres ref.:
04/166-KB

Forslag til forskrift om offentlige undersøkelser og om varsling av vegtrafikkulykker mv. – høringsuttalelse.

Det vises til departementets høringsbrev vedlagt forslag til nytt kapittel VII i vegtrafikkloven samt forskrifter gitt i medhold av nevnte kapittel.

Forslag til endringer i så vel lov som forskrifter fremstår både i form og innhold på en måte som tilsier at NAF i hovedsak finner å kunne gi sin tilslutning til dem.

Vi hilser med særlig velkommen lovforslagets § 44 annet ledd hvor det i lovs form nå foreslåes at undersøkelsesmyndigheten skal klarlegge hendelsesforløpet og årsaksfaktorer med det formål å forbedre trafikksikkerheten. Som det vil være kjent fra NAF's tidligere innspill de senere år vedrørende opprettelsen av en ulykkeskommisjon for vegtrafikksektoren, er disse nå langt på vei hensyntatt ved forslaget.

I forslag til forskriftenes § 4 er det listet opp forhold hvor det foreligger en varslingsplikt til ulykkeskommisjonen. Som NAF har fremført, vil det med den målsettingen som er anført, etter vår mening være behov for en utstrakt varslingsplikt når det gjelder alvorlige trafikkulykker/trafikkuhell til kommisjonen. Som tidligere anført, har vi forståelse for at kommisjonen ikke kan rykke ut til ethvert åsted. En utstrakt rapportering vil kunne gjøre at man får et stort erfaringsmateriale knyttet til forskjellige type ulykker/gitte ulykkesstrekninger som vil kunne danne grunnlag for havarikommisjonen til å foreslå tiltak som retter seg mot målsettingen. Etter NAF's oppfatning, bør derfor kriteriene som skal utarbeides av kommisjonen i medhold av forskriftenes § 4 litra d, være relativt omfattende. Vi peker i den anledning på at trafikkulykker har en helt annen natur enn i luftfarts- og jernbanesektoren. I motsetning til disse vil det i ulykker i vegsektoren være færre som skades/drepes pr. ulykke, mens summen pr. år er dramatisk mye høyere enn både i jernbane- og luftfartssektoren. Sagt med andre ord bør kommisjonen i sitt virke søke å begrense selve antall ulykker og derigjennom oppnå den ønskede målsetting.

Vi går ikke inn på alle enkelthetene i forslaget. Lovforslagets § 46 sammenholdt med § 44 tredje ledd reiser imidlertid enkelte spørsmålsstillinger. Her fremgår det at undersøkelsesmyndigheten kan kreve gjennomført utåndingsprøver, blodprøver og klinisk legeundersøkelser etter vegtrafikklovens § 22 litra a. Det sies videre at om

nødvendig kan undersøkelsesmyndigheten kreve bistand fra politiet. I den anledning fremgår det imidlertid av § 48 første ledd at anmeldelsesplikten etter forvaltningsloven § 13 b første ledd nr. 6 likevel ikke gjelder. En slik bistand vil etter vår de facto representere en anmeldelse for det tilfellet av undersøkelsen/prøven gir et positivt resultat.

Rent praktisk vil vel den type ulykker som det tar sikte på å få innrapportert, være av en slik karakter at politiet naturlig nok er på stedet. Etter NAF's oppfatning vil det da falle naturlig at innhenting av den type bevis fortsatt tilligger politi/påtalemyndighet og at disse rapporterer funnene til ulykkeskommisjonen.

Som nevnt innledningsvis, finner vi imidlertid samlet sett å gi vår tilslutning til forslaget som nå ligger på bordet og som vi hilser velkommen. NAF besitter betydelig kompetanse innen området. Vi ville også finne det naturlig at "brukersiden" representeres i kommisjonens arbeid. Vi stiller oss derfor mer enn villig til eventuelt ta del i arbeidet.

Avslutningsvis takker vi for at vi ble gitt anledning til å komme med våre synspunkter i sakens anledning.

Med vennlig hilsen
NORGES AUTOMOBIL - FORBUND

André Fimreite
advokat/leder avd. Forbruker